

*Czas jest darmowy, ale jest bezcenny.
Nie możesz go osiąść,
ale możesz go wykorzystać.
Nie możesz go zatrzymać,
ale możesz go na coś poświęcić.
Raz stracony nie może być nigdy odzyskany.
– Harvey MacKay*

*Szanowne Dyrektorki, Szanowni Dyrektorzy
Szanowne Nauczycielki, Szanowni Nauczyciele
Szanowne Uczennice, Szanowni Uczniowie
Drodzy Rodzice,*

zbliżający się moment Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku to niezwykła chwila – czas zatrzymania, refleksji i bliskości. To chwila, kiedy możemy spojrzeć wstecz na mijający rok i jednocześnie z nadzieją spojrzeć w przyszłość.

Jeszcze we wrześniu, witając nowy rok szkolny, mówiliśmy o budowaniu mostów – tych, międzypokoleniowych, międzyludzkich, które łączą różne spojrzenia i potrzeby, tych które prowadzą do głębszego zrozumienia drugiego człowieka. W świecie pełnym wyzwań i podziałów, w świecie pełnym niepokoju, właśnie rozmowa, zrozumienie i czas poświęcony na budowanie relacji stają się dzisiaj kluczowe. Dlatego tak ważne jest, żeby ludzie ze sobą rozmawiali, wspólnie rozwiązywali problemy i próbowali poszukać możliwości porozumienia. Jestem przekonany, że dziś, w przedświątecznym czasie, myśl ta nabiera jeszcze większej mocy.

Budowanie mostów to nie tylko pusta idea czy wzniosłe hasło, ale – głęboko w to wierzę – konieczność. W szkole, w rodzinie, w lokalnej społeczności – zawsze będą różnice zdań, różne oczekiwania, możliwości, różna gotowość do współpracy, czy porozumienia. Budowanie mostów to konkretne działania: wysłuchanie kogoś, kto myśli inaczej, znalezienie chwili na wspólne rozwiązanie problemu, dostrzeżenie drugiego człowieka w całej jego złożoności – z radościami i troskami. To codzienna praca, która wymaga czasu i cierpliwości, ale przynosi piękne owoce: porozumienie, bliskość i wspólnotę. Jednak te mosty nie powstaną same – musimy je tworzyć codziennie poprzez otwartość na drugiego człowieka, wspólnie. Jako Wielkopolski Kurator Oświaty, ale także jako człowiek, od początku wierzę, że właśnie w ten sposób budujemy lepsze jutro – oparte na szacunku, empatii, dialogu i współpracy.

Szanowni Państwo,

w zabieganym świecie łatwo zgubić to, co naprawdę ważne: bliskość, uważność i chwilę dla drugiego człowieka. **Czas. Czas jest najcenniejszym prezentem, jaki możemy ofiarować – nie da się go nigdzie kupić ani niczym innym zastąpić, a jednocześnie często ucieka nam przez palce, biegnie do przodu i na nikogo nie czeka, a gdy chcemy go dogonić, bywa, że jest już za późno...**

Czas możemy jedynie podarować – jako uważność, troskę oraz wspólnie spędzone chwile, które są tak ważne zarówno dla rodziców jak i uczniów, dla rodziny. Ludzie muszą mieć czas – dla siebie, dla swoich bliskich, na rozmowę i bycie razem. Zachęcam byście pozwolili sobie na bycie razem, bez pośpiechu, bez zbędnych słów, a może właśnie z tymi osobami, które wciąż czekają, by pewne słowa zostały jednak wypowiedziane.

Niechaj te Świąta staną się okazją do wspólnych chwil – prostych, prawdziwych i pełnych ciepła. Rozmowy przy (wigilijnym) stole, wspólne wspomnienia, słuchanie siebie nawzajem – to wszystko ma moc przemieniania nawet tych najtrudniejszych chwil w coś niepowtarzalnego. Poświęcajmy więcej czasu tym, których kochamy, na których nam zależy. Nie bójmy się poświęcać czasu także na ciszę, która często – wbrew pozorom – zbliża nas do siebie, bo to ona pozwala lepiej słuchać, tworzy przestrzeń dla wzajemnego zrozumienia emocji czy jest momentem na refleksję.

Szanowni Rodzice,

to Wy jesteście pierwszymi wychowawcami swoich dzieci, to Wy uczycie ich miłości i wrażliwości, pokazujecie co jest dobre, a co jest złe. W codziennym pośpiechu łatwo o tym zapomnieć, ale dzieci przede wszystkim potrzebują Waszej obecności – rozmów, wspólnych chwil, prostego bycia razem.

Życzę Wam, by te Święta były dla Was chwilą zatrzymania – czasem, kiedy spojrzycie na Wasze dzieci z dumą i zobaczycie, że wszystko, co im dajecie, przynosi wcześniej czy później owoce, że Wasze dzieci są dokładnie takie, jakie powinny być, nie lepsze i nie gorsze. Znajdźcie sposobność na wspólne bycie razem. Obecność rodziców i wspólnie spędzony czas nie są tylko „chwilą tu i teraz” – są rzeczywistą inwestycją w przyszłość każdego dziecka.

Szanowni Nauczyciele,

Wasza praca to nie tylko przekazywanie wiedzy – to także inspirowanie do działania i wspieranie młodych ludzi w trudnych chwilach, a to często wymaga ogromnego zaangażowania, cierpliwości i wysiłku.

Życzę Wam czasu na wytchnienie, radości i poczucia, że Wasza praca jest naprawdę ważna. Odpocznijcie, zregenerujcie siły, bo edukacja realnie Was potrzebuje każdego dnia. Was i wsparcia, które okazujecie młodym ludziom.

Szanowni Państwo,

patrząc na młode pokolenie, widzę w nim nie tylko energię i świeże spojrzenie, ale przede wszystkim niesamowity potencjał do czynienia dobra – ciekawość świata, wrażliwość i otwartość na drugiego człowieka, które są inspiracją dla nas, dorosłych. Wierzę, że właśnie młodzi ludzie potrafią nie tylko marzyć o lepszym świecie, ale także go tworzyć – dzień po dniu, czasem małymi gestami, a kiedy indziej wielkimi czynami.

Wykorzystajcie, proszę, ten czas, żeby pobyć z bliskimi. Pamiętajcie, że nawet małe gesty mają wielką moc.

Życzę Państwu,

aby te Święta były czasem wytchnienia, bliskości i odbudowania tego, co być może w codziennym biegu zeszło niekiedy na boczny tor. Wchodząc w Nowy Rok, miejmy odwagę zwolnić, znaleźć czas dla siebie i innych. Niech rok 2025 przyniesie nam wszystkim więcej rozmów, więcej ciepła i więcej nadziei. Wierzę, że wspólnie możemy uczynić ten świat lepszym – most po moście, rozmowa po rozmowie. Wierzę, że te mosty, choć czasem kruche, są początkiem czegoś pięknego. Pamiętajmy, że – jak to ktoś kiedyś powiedział – życie to nie liczba oddechów, lecz chwile, które zapierają dech w piersiach. Im więcej takich chwil spędzimy z tymi, którzy są dla nas ważni, tym nasze życie będzie piękniejsze, więc nie traćmy czasu, bo raz stracony czas nigdy nie będzie odzyskany.

Niech ten czas będzie pełen prostych, dobrych chwil z tymi, którzy są dla nas ważni.

Wielkopolski Kurator Oświaty
dr Igor Bykowski